

Arrest

**nr. 341 120 van 12 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ecuadoraanse nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 15 oktober 2025 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 19 januari 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 23 januari 2024 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 12 mei 2025 neemt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermings-status. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

In zijn *“NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure”* werpt verweerder een exceptie van niet-ontvankelijkheid op wegens de laattijdigheid van het beroep.

2.1. Het beroep van verzoeker is gericht tegen voormelde beslissing tot *“weigering van de vluchtelingen-status en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”* van het Commissariaat-generaal van 12 mei 2025.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, lid 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) bedraagt de beroepstermijn tegen die beslissing dertig dagen. Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. X).

2.2. Kennisgeving

Een geldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan. Derhalve wordt vooreerst geverifieerd of deze correct en rechtsgeldig is geschied, hetgeen het geval is, zo blijkt.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, (...) elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs”*.

Uit het administratief dossier blijkt dat de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurde bij aangetekende brief, verstuurd naar de door verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gekozen woonplaats in Saint-Josse-Ten-Noode (administratief dossier, stukken 1 en 2; deel 7 DVZ, *“Verklaring betreffende de woonstkeuze”* van 8 februari 2024). De kennisgeving gebeurde aldus op een rechtsgeldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar de gekozen woonplaats van verzoeker. Hij betwist dit niet, minstens toont hij het tegendeel niet aan.

2.3. Laattijdigheid beroep

De geldige kennisgeving deed de beroepstermijn ingaan.

De beroepstermijn loopt in geval van kennisgeving bij aangetekende brief, zoals in casu, steeds vanaf de derde werkdag die volgt op deze waarop die brief aan de postdiensten werd overhandigd, *“tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst”* (artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet).

Uit het administratief dossier blijkt dat de aangetekende brief met de bestreden beslissing op maandag 12 mei 2025 aan de post werd overhandigd.

Overeenkomstig voormeld artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, was donderdag 15 mei 2025 dus de eerste dag van de beroepstermijn. Gelet op de beroepstermijn van 30 dagen was vrijdag 13 juni 2025 de vervaldag van de beroepstermijn. Verzoeker had dus tot en met 13 juni 2025 tijd om beroep in te dienen.

Het verzoekschrift, verzonden op 9 oktober 2025, werd bijgevolg ingediend buiten de wettelijke termijn.

2.4. Overmacht

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer verzoeker aantoont dat hij wegens overmacht werd verhinderd zijn verzoekschrift tijdig in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *“Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)”* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift: *“Ik heb de beslissing van het CGVS nooit per post ontvangen. Toen ik mijn oranje kaart ging vernieuwen bij de gemeente, hoorde ik dat er een beslissing tegen mij was genomen. Pas toen ben ik naar het kabinet van de commissaris-generaal gegaan, waar ik ongeveer een week geleden een kopie van het besluit heb gevraagd en gekregen. Ik verzoek de Raad dan ook rekening te houden met deze omstandigheid buiten mijn macht en het beroep als binnen de gestelde termijn te beschouwen, aangezien de kennisgeving nooit heeft plaatsgevonden.”*

Verzoeker brengt echter geen stavingstuk bij ter ondersteuning van zijn betoog. In tegenstelling tot wat hij lijkt voor te houden, blijkt uit nazicht van het administratief dossier wel degelijk dat de aangetekende zending aan verzoeker werd aangeboden op het door hem gekozen adres, dat werd aangebeld en dat een bericht werd achtergelaten. De afhaling blijkt echter niet te zijn gebeurd en de brief werd teruggezonden naar het Commissariaat-generaal (administratief dossier, deel 4 Bijkomende informatie).

Verzoeker weerlegt bijgevolg niet dat de kennisgeving van de bestreden beslissing op een rechtsgeldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar zijn gekozen woonplaats gebeurde, zoals blijkt uit het administratief dossier en hoger reeds werd vastgesteld.

Zoals eveneens hoger uiteengezet, begint in dat geval, in navolging van artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, de in § 1 van dit artikel bepaalde beroepstermijn te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. Dergelijk bewijs ligt niet voor.

Verzoeker is zelf verantwoordelijk voor zijn woonplaatskeuze en het organiseren van zijn post. Het feit dat de betrokkene de aangetekende zending niet in ontvangst neemt, verhindert niet dat de beroepstermijn ingaat, tenzij overmacht kan worden ingeroepen (RvS 3 december 2009, nr. 198.499).

In de mate dat verzoeker voorhoudt dat er sprake is van overmacht door problemen met Bpost, is dit een loutere veronderstelling die hij geenszins staft. Het komt verzoeker toe overmacht aan te tonen. Door loutere veronderstellingen te uiten, slaagt hij hierin geenszins.

Dat hij hoorde dat een beslissing was genomen toen hij zijn oranje kaart ging vernieuwen bij de gemeente en stelt: *“Pas toen ben ik naar het kabinet van de commissaris-generaal gegaan, waar ik ongeveer een week geleden een kopie van het besluit heb gevraagd en gekregen.”*, heeft evenmin een impact op de vastgestelde rechtsgeldigheid van de kennisgeving van de thans bestreden beslissing en derhalve evenmin op de aanvang van de beroepstermijn zoals hiervoor uiteengezet. Zoals hoger aangestipt, is verzoeker zelf verantwoordelijk voor zijn woonplaatskeuze, en om zich zo te organiseren dat hij tijdig kennis kan nemen van de beslissing die hem aanbelangt en hem per post aangetekend wordt toegestuurd. Verzoekers uiteenzetting doet hier geen afbreuk aan.

Verzoeker toont, gelet op wat voorafgaat, niet aan dat er geen rechtsgeldige kennisgeving van de bestreden beslissing zou zijn gebeurd, noch dat er sprake zou zijn van een overmachtssituatie die hem buiten zijn wil om zou hebben verhindert om tijdig kennis te nemen van de bestreden beslissing.

2.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) werpt de laattijdigheid van het verzoekschrift en de niet-ontvankelijkheid van het beroep op in zijn *“NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure”* van 30 oktober 2025. Deze nota werd overgemaakt aan verzoeker (stuk 5 in het rechtsplegingsdossier) waardoor hij op de hoogte was van de nota van de commissaris-generaal, en van het feit dat zij met toepassing van artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet vraagt gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in deze zaak. Hierbij werd ook de aandacht gevestigd op het in artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalde, namelijk dat indien hij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure hij geacht wordt hiermee in te stemmen, hetgeen geschiedde. Verzoeker liet eveneens na om in een pleitnota te antwoorden op de vaststelling door de commissaris-generaal betreffende de laattijdigheid van zijn beroep.

2.6. Aangezien geen overmacht wordt aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig werd ingediend.

3. Het beroep is onontvankelijk ratione temporis.

4. Om voormelde reden past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO